

Ustawa o zmianie ustawy w sprawie odpadów

§ 1 Nowelizacja ustawy w sprawie odpadów

Do ustawy w sprawie odpadów wprowadza się następujące zmiany:

1) sformułowanie „zabezpieczenie finansowe” zastępuje w całym tekście ustawy sformułowaniem „zabezpieczenie pieniężne”;

2) w § 1 ust. 3₁) sformułowanie „rozdziały 3, 4 i 6–9” zastępuje się sformułowaniem „rozdziały 3, 4, 8 i 9”;

3) w § 1 dodaje się ust. 3⁵ w następującym brzmieniu:
„(3⁵) § 28 ust. 7 niniejszej ustawy nie ma zastosowania do składowania odpadów pochodzących z przemysłu wydobywczego w obiekcie unieszkodliwiania odpadów.”;

4) w § 2 ust. 5 po słowie „odpady” dodaje się sformułowanie „pobieranie próbek i”;

5) § 23 ust. 1₂ zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(1²) Do celów niniejszej ustawy producentem pojazdu silnikowego jest:

1) osoba fizyczna lub prawna, której miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Estonii i która niezależnie od sposobu sprzedaży, w tym sprzedaży na odległość, wprowadza na rynek estoński, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, pojazdy kategorii M1, N1 i L2e;

2) każda osoba fizyczna lub prawna, która zgodnie z umowami zawieranymi na odległość w rozumieniu art. 2 pkt 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE wprowadza na rynek estoński, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, pojazdy kategorii M1, N1 i L2e;

3) osoba fizyczna lub prawna, która sprzedaje bezpośrednio estońskim gospodarstwom domowym lub innym użytkownikom, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, pojazdy kategorii M1, N1 i L2e, przy czym jej miejsce prowadzenia działalności znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub poza Unią Europejską.”;

6) § 23 ust. 1₅ zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(1⁵) Do celów niniejszej ustawy producentem opon jest:

1) osoba fizyczna lub prawna, której miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Estonii i która niezależnie od sposobu sprzedaży, w tym sprzedaży na odległość, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej wprowadza na rynek estoński opony, w tym do przyczep zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 9 ustawy o ruchu drogowym, pojazdów terenowych zgodnie z definicją zawartą w ust. 36, pojazdów silnikowych zgodnie z definicją zawartą w ust. 40, urządzeń ciągnionych zgodnie z definicją zawartą w ust. 58 oraz wymiennych urządzeń ciągnionych zgodnie z definicją zawartą w ust. 91;

2) każda osoba fizyczna lub prawna, która zgodnie z umowami zawieranymi na odległość w rozumieniu art. 2 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej wprowadza na rynek estoński opony, w tym do

przyczep zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 9 ustawy o ruchu drogowym, pojazdów terenowych zgodnie z definicją zawartą w ust. 36, pojazdów silnikowych zgodnie z definicją zawartą w ust. 40, urządzeń ciągnionych zgodnie z definicją zawartą w ust. 58 oraz wymiennych urządzeń ciągnionych zgodnie z definicją zawartą w ust. 91;

3) osoba fizyczna lub prawna, która sprzedaje bezpośrednio estońskim gospodarstwom domowym lub innym użytkownikom, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, opony, w tym do przyczep zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 9 ustawy o ruchu drogowym, pojazdów terenowych zgodnie z definicją zawartą w ust. 36, pojazdów silnikowych zgodnie z definicją zawartą w ust. 40, urządzeń ciągnionych zgodnie z definicją zawartą w ust. 58 oraz wymiennych urządzeń ciągnionych zgodnie z definicją zawartą w ust. 91, przy czym jej miejsce prowadzenia działalności znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub poza Unią Europejską.”;

7) § 23 ust.16–17 zostają zmienione i otrzymują następujące brzmienie:

„(1⁶) Do celów niniejszej ustawy producentem tworzyw sztucznych do zastosowań w rolnictwie jest:

1) osoba fizyczna lub prawna, której miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Estonii i która niezależnie od sposobu sprzedaży, w tym sprzedaży na odległość, umieszcza na rynku estońskim, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, tworzywo sztuczne do zastosowań w rolnictwie;

2) każda osoba fizyczna lub prawna, która zgodnie z umowami zawieranymi na odległość w rozumieniu art. 2 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE wprowadza na rynek estoński, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, tworzywo sztuczne do zastosowań w rolnictwie;

3) osoba fizyczna lub prawna, która sprzedaje bezpośrednio estońskim gospodarstwom domowym lub innym użytkownikom, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, tworzywo sztuczne do zastosowań w rolnictwie, przy czym jej miejsce prowadzenia działalności znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub poza Unią Europejską.

(1⁷) Do celów niniejszej ustawy producentem części pojazdu silnikowego jest:

1) osoba fizyczna lub prawna, której miejsce prowadzenia działalności znajduje się w Estonii i która niezależnie od sposobu sprzedaży, w tym sprzedaży na odległość, umieszcza na rynku estońskim, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, części do pojazdów silnikowych kategorii M1, N1 i L2e;

2) każda osoba fizyczna lub prawna, która zgodnie z umowami zawieranymi na odległość w rozumieniu art. 2 ust. 7 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE wprowadza na rynek estoński, w ramach działalności gospodarczej lub zawodowej, części do pojazdów silnikowych kategorii M1, N1 i L2e;

3) osoba fizyczna lub prawna, która sprzedaje bezpośrednio estońskim gospodarstwom domowym lub innym użytkownikom, za pomocą środków porozumiewania się na odległość, części do pojazdów silnikowych kategorii M1, N1 i L2e, przy czym jej miejsce prowadzenia działalności znajduje się w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej lub poza Unią Europejską”;

8) § 23 ust. 1⁹ zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(1⁹) Do celów niniejszej ustawy „udostępnienie na rynku” oznacza odpłatne lub nieodpłatne dostarczenie produktu na rynku estońskim w celu dystrybucji, konsumpcji lub użytkowania przez inne osoby na rynku estońskim. ”;

9) w § 23 ust. 5 skreśla się następujący tekst: „Dystrybutor może być również producentem w

rozumieniu ust. 1¹–1⁷ niniejszego paragrafu.”;

10) § 25 ust. 3 pkt 3 zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„3) „pojazd silnikowy” oznacza pojazd silnikowy kategorii M1, N1 i L2e oraz część pojazdu silnikowego kategorii M1, N1 i L2e;”;

11) § 25 ust. 3 pkt 5 zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„5) „opona” oznacza oponę przyczepy zgodnie z definicją zawartą w § 2 ust. 9 ustawy o ruchu drogowym, pojazdu terenowego zgodnie z definicją zawartą w ust. 36, pojazdu silnikowego zgodnie z definicją zawartą w ust. 40, urządzenia ciągnionego zgodnie z definicją zawartą w ust. 58 oraz wymiennego urządzenia ciągnionego zgodnie z definicją zawartą w ust. 91;”;

12) § 26 ust. 1⁷ zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(1⁷) Producent sprzętu elektrycznego i elektronicznego, pojazdów silnikowych, części pojazdów silnikowych, opon, tworzyw sztucznych do zastosowań w rolnictwie, chusteczek nawilżanych, balonów, wyrobów tytoniowych z filtrem i filtrów do stosowania z wyrobami tytoniowymi oraz narzędzi połowowych zawierających tworzywa sztuczne, który w ramach swojej działalności gospodarczej lub zawodowej umieszcza swoje produkty na rynku innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej nie posiadając w nim siedziby, wyznacza upoważnionego przedstawiciela posiadającego siedzibę lub miejsce zamieszkania w tym państwie członkowskim, który jest osobą fizyczną lub prawną i wykonuje w jego imieniu obowiązki spoczywające na producencie. Upoważnionego przedstawiciela wyznacza się na piśmie.”;

13) § 26 ust. 4³ zostaje uchylony;

14) tekst § 26⁴ zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) W przypadku odpadów pochodzących z produktów problemowych, w odniesieniu do których ma zastosowanie odpowiedzialność zbiorowa, każdy producent produktu problemowego i stowarzyszenie producentów, które zebrało i właściwie odzyskało lub unieszkodliwiło odpady pochodzące z produktu problemowego w ilości przekraczającej jego udział w rynku związany z tego rodzaju produktem problemowym, jest uprawnione do żądania od innego producenta produktu problemowego lub stowarzyszenia producentów, które zebrało i odpowiednio odzyskało lub unieszkodliwiło odpady pochodzące z produktu problemowego w ilości mniejszej niż odpowiadająca jego udziałowi w rynku dla tego rodzaju produktu problemowego, zwrotu kosztów zbiórki, odzysku lub unieszkodliwienia w wysokości zapewniającej odpowiedzialność proporcjonalną do ich udziałów w rynku.

(2) Podstawą do obliczenia podziału kosztów zbiórki i odzysku produktów problemowych są dane zapisane w rejestrze produktów problemowych.

(3) Producenci i stowarzyszenie producentów produktów problemowych są uprawnieni do ubiegania się o zwrot kosztów poniesionych w związku ze zbiórką i odzyskiem produktów problemowych tylko jeśli zaproponowali oni przekazanie odpadów powstałych w związku z produktami problemowymi, a zainteresowany producent lub stowarzyszenie producentów propozycję odrzuciło.

(4) Koszty zbiórki, odzysku lub unieszkodliwienia odpadów powstałych w związku z produktami problemowymi zwracane przez producentów i stowarzyszenia producentów nie

mogą przekraczać kosztów niezbędnych do przeprowadzenia w opłacalny sposób działań wymaganych na podstawie § 25¹ niniejszej ustawy.

(5) Ustaleń dotyczących podziału i zwrotu kosztów przewidziane w ust. 1 niniejszego paragrafu dokonuje się między producentami a zainteresowanymi stronami trzecimi w taki sposób, aby były one zrozumiałe dla wszystkich. Zwrot kosztów odbywa się na podstawie przepisów ustawy o prawie zobowiązań. Na potrzeby obliczenia wysokości zwracanych kosztów uwzględnia się przychody z ponownego wykorzystania produktów problemowych i ze sprzedaży surowców wtórnych.”;

15) uchyla się § 26⁸ ust. 9 pkt 5;

16) § 26⁹ ust. 1 zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Zakup produktów problemowych lub części oddzielonych od takich produktów jako odpady jest dozwolony wyłącznie od producenta lub stowarzyszenia producentów wpisanego do rejestru produktów problemowych utworzonego zgodnie z § 26¹ ust. 2 niniejszej ustawy albo od przedsiębiorstwa, które posiada pozwolenie na korzystanie ze środowiska oraz umowę z producentem lub stowarzyszeniem producentów lub prowadzącego zgodnie z prawem działalność, w wyniku której odpady powstały.”;

17) w § 34¹ ust. 1 tekst „w § 91 pkt. 5” zastępuje się tekstem „w § 91 ust. 1 pkt. 4”;

18) w § 65 ust. 2 tekst „z wyjątkiem przypadku określonego w § 26 ust. 1 niniejszej ustawy” zastępuje się tekstem „z wyjątkiem przypadku określonego w § 25”¹ ust. 1 niniejszej ustawy”;

19) w § 98³ ust. 1 sformułowanie „zabezpieczenie pieniężne” zastępuje się tekstem „kwota zabezpieczenia wpłacona w formie kaucji na rachunek wyznaczony do tego celu” (dalej: *zabezpieczenie na poczet składowania odpadów*)”;

20) w § 98³ dodaje się ustępy 11–14 w następującym brzmieniu:

„(1¹) Kwotę zabezpieczenia na poczet składowania odpadów oblicza się według następującego wzoru:

$M = (T \times K + T \times L + V) \times 1,15$, gdzie

M – wysokość zabezpieczenia na poczet składowania odpadów, w EUR;

T – wyrażona w tonach ilość odpadów składowanych jednocześnie określona we wniosku o pozwolenie na korzystanie ze środowiska lub w pozwoleniu na korzystanie ze środowiska;

K – cena gospodarowania odpadami za tonę, w EUR;

L – koszt załadunku tony odpadów, w EUR;

V – cena wysyłki odpadów, w EUR.

(1²) W przypadku gwarancji przewidzianej w ust. 1 niniejszego paragrafu beneficjentem

zabezpieczenia jest Rada ds. Środowiska.

(1³) Kwotę zabezpieczenia przewidzianą w ust. 1 niniejszego paragrafu wpłaca się w charakterze kaucji

na rachunek Ministerstwa Finansów prowadzony przez instytucję kredytową.

(1⁴) Jeżeli podstawa żądania zabezpieczenia na poczet składowania odpadów, o której mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, przestała istnieć, Rada ds. Środowiska zapewnia zwrot kwoty zabezpieczenia wpłaconego w formie kaucji i anulowanie zobowiązań gwarancyjnych przedsiębiorstwa, które gwarancji udzieliło.”;

21) § 98³ ust. 2 zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(2) Zabezpieczenie na poczet składowania odpadów określone w ust. 1 niniejszego paragrafu pokrywa koszty organizacji i postępowania z całością odpadów objętych wnioskiem, a także pozostaje gotowe do wykorzystania oraz ważne przez cały okres składowania odpadów. ”;

22) w § 98³ w ust. 3–5 słowa „zabezpieczenie lub zabezpieczenie finansowe” zastępuje się słowami „zabezpieczenie na poczet składowania odpadów”;

23) w § 98³ dodaje się ust. 4¹–4⁵ w następującym brzmieniu:

„(4¹) Kwotę zabezpieczenia na poczet składowania odpadów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, uzgadnia się z Radą ds. Środowiska, która sprawdza, czy kwota zabezpieczenia została prawidłowo ustalona. Wysokość zabezpieczenia opiera się na kosztach organizacji gospodarki odpadami, które mają być składowane, a także na kosztach tej gospodarki.

(4²) Przy obliczaniu wartości zabezpieczenia na poczet składowania odpadów uwzględnia się koszty organizacji gospodarki odpadami obejmujące zarówno koszt załadunku i transportu odpadów, jak i koszty postępowania z odpadami w rozbiciu na ich rodzaje.

(4³) Co najmniej raz na trzy lata posiadacz pozwolenia na korzystanie ze środowiska ocenia, w formie, który można powielać na piśmie, adekwatność zabezpieczenia na poczet składowania odpadów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu i zmienia je w razie potrzeby.

(4⁴) Jeżeli w opinii wystawcy pozwolenia zabezpieczenie na poczet składowania odpadów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu nie pokrywa kosztów organizacji postępowania z odpadami, które mają być składowane oraz kosztów samego postępowania z tymi odpadami, wystawca pozwolenia ma prawo żądać, aby posiadacz pozwolenia na korzystanie ze środowiska zwiększył wartość zabezpieczenia.

(4⁵) Zabezpieczenia na poczet składowania odpadów, o którym mowa w ust. 1 niniejszego paragrafu, nie wlicza się do masy upadłościowej posiadacza pozwolenia na korzystanie ze środowiska.”;

24) w § 98³ ust. 5 pkt 1 po sformułowaniu „w przypadku zakładu gospodarki odpadami” dodaje się sformułowanie „lub punktu zbiórki”;

25) brzmienie § 98³ ust. 5 pkt 4 zostaje zmienione poprzez dodanie po tekście „w imieniu” sformułowania „na podstawie pisemnej umowy”;

26) w § 98³ ust. 5 pkt 6 po sformułowaniu „system zarządzania i audytu środowiskowego” dodaje się sformułowanie „w obiektach gospodarki odpadami uwzględnionych w świadectwie rejestracji Systemu zarządzania i audytu ekologicznego;”;

27) w § 98³ ust. 5 dodaje się punkty 7 i 8 w następującym brzmieniu:

„7) podmiot zarejestrowany przez Radę ds. Środowiska zgodnie z § 98⁷ ust. 2 pkt 1 niniejszej ustawy w przypadku odpadów przeznaczonych do odzysku, jeżeli wysokość zabezpieczenia na poczet składowania odpadów nie przekracza 500 EUR;

8) w przypadku oczyszczania osadów ściekowych wytwarzanych przez przedsiębiorstwo wodne w ramach własnej działalności.”;

28) w § 98³ dodaje się ust. 6–12 w następującym brzmieniu:

„(6) Jeżeli posiadacz pozwolenia na korzystanie ze środowiska nie jest w stanie wykonać obowiązku organizacji i prowadzenia postępowania z odpadami, które mają być składowane, niezwłocznie powiadamia o tym Radę ds. Środowiska.

(7) Decyzję o wykorzystaniu zabezpieczenia na poczet składowania odpadów podejmuje Rada ds. Środowiska. Postępowanie upadłościowe wszczęte przeciwko posiadaczowi pozwolenia na korzystanie ze środowiska nie ogranicza praw Rady ds. Środowiska do korzystania z zabezpieczenia.

(8) Jeżeli posiadacz pozwolenia na korzystanie ze środowiska nie jest w stanie wykonać obowiązku organizacji i prowadzenia postępowania z odpadami, które mają być składowane, Rada ds. Środowiska organizuje wykonanie określonych obowiązków na podstawie ustawy o wykonaniu zastępczym i grzywnach z tytułu niewykonania obowiązków, zgodnie z procedurą w niej przewidzianą.

(9) Jeżeli posiadacz pozwolenia na korzystanie ze środowiska nie jest w stanie wykonać obowiązku organizacji i prowadzenia postępowania z odpadami, które mają być składowane, a Rada ds. Środowiska podjęła decyzję w sprawie wykonania zastępczego, o którym mowa w ust. 8 niniejszego paragrafu, Rada ds. Środowiska składa wniosek do przedsiębiorstwa, które wydało gwarancję, o dokonanie płatności na podstawie gwarancji lub podejmuje decyzję o wypłacie z kwoty zabezpieczenia wpłaconego w charakterze kaucji.

(10) Termin płatności roszczenia z tytułu gwarancji wynosi 20 dni roboczych.

(11) Jeżeli kwota zabezpieczenia lub gwarancji przeniesiona z rachunku wyznaczonego do tego celu jako kaucja na rachunek wyznaczony przez Radę ds. Środowiska jest wyższa niż rzeczywiste koszty organizacji i prowadzenia postępowania z odpadami, pozostałą kwotę zwraca się na rachunek posiadacza pozwolenia na korzystanie ze środowiska lub, w przypadku jego braku, do budżetu państwa.

(12) Jeżeli zabezpieczenie na poczet składowania odpadów przez posiadacza pozwolenia na korzystanie ze środowiska nie jest wystarczające do pokrycia kosztów organizacji i prowadzenia postępowania z odpadami, które mają być składowane, posiadacz pozwolenia na

korzystanie ze środowiska zapewnia brakującą część.”;

29) tekst § 98⁴ zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„Oprócz przypadku przewidzianego w § 83 ust. 1 niniejszej ustawy, wydawca pozwoleń odmawia wydania pozwolenia na korzystanie ze środowiska obejmującego składowanie odpadów, jeżeli wnioskodawca nie posiada zabezpieczenia na poczet składowania odpadów, o którym mowa w § 98³ ust. 1, lub wydawca pozwoleń nie uzna posiadanego zabezpieczenia za wystarczające lub wiarygodne.”;

30) § 98⁵ ust. 1 pkt 2 zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„2) dokument potwierdzający gwarancję udzieloną przez instytucję kredytową lub finansową z siedzibą na terenie Europejskiego Obszaru Gospodarczego, albo umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej (zwaną dalej *gwarancją likwidacji skutków wypadku*) pokrywającą koszty usunięcia zanieczyszczeń środowiska spowodowanych wypadkami”;

31) § 98⁵ ust. 2 zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(2) Kwotę gwarancji likwidacji skutków wypadku oblicza się według następującego wzoru:

$$M = T \times L / 52, \text{ gdzie}$$

M – kwota gwarancji likwidacji skutków wypadku, w EUR;

T – 255 EUR za tonę;

L – roczna ilość odpadów niebezpiecznych, o których mowa we wniosku o zezwolenie dotyczące odpadów, w tonach;

52 – liczba tygodni w roku.”;

32) do § 98⁵ dodaje się ust. 2¹-2³ w następującym brzmieniu:

„(2¹) Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 niniejszego paragrafu, musi spełniać następujące warunki:

- 1) umowa ubezpieczenia musi zostać zawarta z ubezpieczycielem uprawnionym do ubezpieczania ryzyka występującego na terytorium Estonii;
- 2) zdarzenie objęte ubezpieczeniem musi być nagłym i nieprzewidywalnym zdarzeniem spowodowanym postępowaniem z odpadami lub substancjami niebezpiecznymi w okresie ubezpieczenia lub właściwościami odpadów lub substancji niebezpiecznych, a odpowiedzialność za wyrządzoną w ten sposób szkodę musi ponosić operator;
- 3) suma ubezpieczenia musi być uzasadniona, biorąc pod uwagę miejsce związane z gospodarowaniem odpadami niebezpiecznymi, ilość i sposób przetwarzania odpadów niebezpiecznych, zakres działalności objętej umową ubezpieczenia oraz szkody, które mogą z niej wynikać, jak również inne istotne okoliczności.

(2²) Umowa ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zawarta na podstawie ust. 1 pkt 2 niniejszego paragrafu nie musi obejmować szkód, które:

- 1) zostały spowodowane przez operatora w wyniku pogorszenia się sytuacji środowiskowej, z wyjątkiem uzasadnionych kosztów wstępnych środków nadzwyczajnych mających na celu usunięcie początkowych szkód i zapobiegnięcie dalszym szkodom;
- 2) zostały wyrządzone w mieniu znajdującym się w posiadaniu operatora;
- 3) powstały w wyniku zdarzenia spowodowanego celowo przez operatora.

(2³) Zakład ubezpieczeń ma prawo odmówić zawarcia umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej, o której mowa w ust. 1 pkt 2 niniejszego paragrafu, jeżeli operator

odmówi przedstawienia analizy ryzyka i dowodów pozwalających na zidentyfikowanie okoliczności, które zdaniem ubezpieczyciela są niezbędne do oceny ubezpieczonego ryzyka.

33) § 98⁵ ust. 3–5 zostają zmienione i otrzymują następujące brzmienie:

„(3) Jeżeli kwota gwarancji likwidacji skutków wypadku obliczona według wzoru podanego w ust. 2 niniejszego paragrafu jest niższa niż 6 400 EUR, kwota gwarancji likwidacji skutków wypadku wynosi 6 400 EUR rocznie.

(4) Jeżeli kwota gwarancji likwidacji skutków wypadku obliczona według wzoru podanego w ust. 2 niniejszego paragrafu jest wyższa niż 320 000 EUR, kwota gwarancji likwidacji skutków wypadku wynosi 320 000 EUR rocznie.

(5) Zabezpieczenie likwidacji skutków wypadku lub ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 niniejszego paragrafu pozostają gotowe do wykorzystania oraz ważne przez czas przetwarzania odpadów niebezpiecznych.

34) w § 98⁶ ust. 1 tekst „gwarancji lub zabezpieczenia pieniężnego” zastępuje się tekstem „gwarancji likwidacji skutków wypadku”;

35) w § 105 ust. 2 tekst „operator sieci posiadający ustawowe dopuszczenie do obrotu, operator sieci telekomunikacyjnej posiadający koncesję” zastępuje się tekstem „operator sieci, o którym mowa w ustawie o rynku energii elektrycznej, posiadający koncesję wydaną na mocy ustawy o rynku energii elektrycznej, przedsiębiorstwo łączności elektronicznej, o którym mowa w ustawie o łączności elektronicznej, które złożyło zawiadomienie o działalności gospodarczej wymagane na mocy ustawy o łączności elektronicznej”;

36) w § 105 ust. 3 tekst „przedsiębiorstwa posiadającego koncesję na utrzymanie dróg, zarządcy infrastruktury kolejowej” zastępuje się tekstem „podmiotu właściwego do utrzymania dróg publicznych, który złożył zawiadomienie o działalności gospodarczej wymagane na mocy Kodeksu budowlanego, zarządcy infrastruktury kolejowej zgodnie z ustawą o kolejach, który posiada koncesję wydaną na podstawie ustawy o kolejach”;

37) w nagłówku § 124⁵ tekst „Produkty problemowe i ich części zawierające substancje niebezpieczne” zastępuje się tekstem „Produkty problemowe i ich części”;

38) w § 124⁵ ust. 1 tekst „Produkty problemowe lub ich części zawierające substancje niebezpieczne” zastępuje się tekstem „Produkty problemowe lub ich części”;

39) tekst § 127 zostaje zmieniony i otrzymuje następujące brzmienie:

„(1) Organem prowadzącym pozasądowe postępowanie w sprawie przestępstw, o których mowa w §§ 120–126¹⁰ niniejszej ustawy jest:

- 1) Rada ds. Środowiska;
- 2) Urząd Policji i Straży Granicznej;
- 3) gmina wiejska lub samorząd miejski.

(2) Organem prowadzącym postępowanie pozasądowe w sprawie wykroczenia, o którym mowa w §§ 120⁴, 120⁵ oraz 122 niniejszej ustawy jest również Urząd ds. Podatków i Ceł.

(3) Organem prowadzącym postępowanie pozasądowe w sprawie wykroczeń, o których mowa w §§ 122, 124⁶, oraz 126¹¹ niniejszej ustawy jest również Urząd ds. Ochrony Konsumentów i Nadzoru Technicznego.

(4) Organem prowadzącym postępowanie pozasądowe w sprawie wykroczenia, o którym mowa w § 126¹⁰ niniejszej ustawy jest również Straż Pożarna.

(5) Termin przedawnienia dla wykroczenia, o którym mowa w § 124 niniejszej ustawy wynosi trzy lata.”;

Lauri Hussar
Przewodniczący Riigikogu

Tallin „_”2023 r.

Zainicjowany przez Rząd Republiki „...” 2023 r.

podpisano cyfrowo